

(اداره روزنامه)	سال چهارم	(قیمت اشتراك)
در مدرسه مبارکه مریضیه طهران	{ باد آمد و بوی عنبر آورد }	در طهران
خیابان ماشین در خیابان معروف	{ بادام شكوفه بر سر آورد }	یکساله هشت قران
مخایان اسعد الدوله نمره ۱۷		ششماهه پنجقران
صاحب امتیاز و مدیر مسئوله مزین		سه ماهه سه قران
السلطنه صبیحه مرحوم اقا میرزا		سایر ولایات
سید رضی رئیس الاطباء		یکساله ۱ تومان
لوائح و مقالاتی که با مسالك جریده		ششماهه ۶ قران
موافقت داشته باشد پذیرفته و		مسالك خارجه
درج خواهد شد و اداره در حك		یکساله ۸ فرانك
و اصلاح آن مجاز و مختار است		اعلانات
مكتوباتی امضا پذیرفته نمیشود	تك نمره صد دینار	سطری ده شاهی

شكوفه

روزنامه انبیت اخلاق ادبی حفظ الصبحه اطفال خانه داری بجه داری مسلك مستقیمش تربیت دوشیزگان و
نصفه اخلاق زنان راجع مدارس نسوان عجاایا ماهی دو قمره طبع میشود

اثن شكر نم لا زید نكم

شكر و سپاس و ستایش سزاوار ذات احدیت
است كه توفیق و مكرمت عطا فرمودند باین لاشئی
و ناجیز كه سال سوم شكوفه را با تمام رسانیده و
تفكرات و تخیلات دماغی خود را كه سالها در
خزانة مفكره و مقبضه ارادش داشت و در اداره
حافظه مشغول زینت و آرایش بود از عالم قوه بتوسط
قدرت قلم تحریر و فلسفه بیان و تقریر در صفحه
و لوحه جریده شكوفه بمقام قلمبیت در آوردم و به
ارزوو مرام خویش مایل و با وجود همه عواقب و
موانع و ضرر و خسارات و خطرات دلداد از اتم
كه موفق شدم بر اینكه خدمتی بنوع خود بنمایم
و این افتخار را كه مایه اعتبار و قایده حوزه انسانیت
و مجمع هیئت بشریات است بقدر قوه و استعداد از
خود سلب نكشوده بلكه زیاده از وسع و طاقت
جدو جهد در پیش رفت ارقی و ثمالی و دانش و
نیایش خفگان جهل و نادانی برآمدم كه دنیا و منافع
انرا بقای و ثباتی نیست كه دو هر ساعتی بلكه هر
دقیقه اهل خرد و هوش تجربه كرده اند فقط
قایده انكسی برد كه خادم جامه بشریت و مستخدم

حوزه انسانیت باشد و تادم اخر و نفسی الحرامی
راهو شفا سائنده چاه و جاه و با دازه وسع و طاعت
راحت و رفاهیت و تربیت و مدنیت و علم و
معرفة و مكنات و ثروت و شرافت و هیأت
اجتماعیه را فراهم آورد و زحمت و مشقت در
امورات گیانی حیانی را فرض فیه خود قراو داده
و الحمد لله از فضلات حضرت حجت ۳ در ظل
مرحمت سلاله سلاطین عجم وارث تاج و تخت
فریدون و جم بادكار دودمان پادشاهان كیان مجری
عدل و داد انوشیروان شاهنشاه ملك محروسه ایران
السلطان احمد شاه قاجار خلد الله ملكه و ابدا الله چهده
باین مو هیت علاما قایق شدم و كوی خدمت بلوغ
و سعادت را ربو دم و بنشر سال چهارم جریده
شكوفه موفق شدم و ابدا ریزه خوار نعمت كسی
نبو دم و از حرمین كسی خورده هر نجیدم و با اندازه
فهم قاصر خود مطالب علمی و اخلاقی و حفظ الصبحه
و طریقه مرآمده و معاشرت و وضع و ترتیب مدارس
و تربیت دوشیزه گان و سلوك زنان با مردان و
سایر مطالب دیگر دستور العمل دادم و در مركز
و داخله و انتظار اجانب و خارجه حیثیات و ملكات

و ادراکات مطایفه خود را بصحت و جدیت بجلوه
دادم که همسایه کان توهمین و فسمات امکنند که
بنیان زلزلان ایران مانند عمارت و ایران است و بایانی
و حدودی و پایه و پایه و روزنامه و جریده و علم
و معرفتی ندارند و در این امر خبر و رویه و
رفقاری که سیر و سلوک دارم از شخصی فایده و بهره
و همراهی و توفیق ندارم مگر اینکه از آقایان
خبر و بصیر و خوانین محترمه خواهش مندم که قدر
این مقام و مرتبه و خدمت را بفهمند و به چشم
حقارت و عداوت باین بضاعت مزجات نظرونه نمایند
زیرا که هنر به چشم عداوت بزرگ ارعیب است بلکه
بمفاه (الجواد قد بکروا الصارم قد ینبوا واللّه) فیه
یعطی) بدیده محبت و رضا تکرید و هرگاه عیبی
و اقصی مشاهده نمایند عنو و بخشش که شیوه کرام
است مجری دارند و مدبره را در معرض رجم و
حجی بر نیاورند بلکه اطلاع دهند تا از نقص بری و
از عیب صری کرده بر واضح است که هر کس
بقدر فهم و دانستی خویش سخن سرآید و فوق کل
فی عالم علیم و بقدر استعداد خود مطالب برآید
و کل امام بالذی فیه ینزف

از کوزه هماغه برون تراود که در اوست

ادبیات

اثر خامه آقای ادیب الممالک
گفتی شده از شکوفه چون مینو
از لاله لعل و از گل خوشبو
این سال چهارم است کاند باز
گل در سف باغ و آب اندر جو
امسال شکوفه را بپاراید
با سحر از نسیم عنبر جو
امسال زند شکوفه از خوابی
پر زهره و ماه و معتری پهلو
آرد ایمن بفتنه و سلیل
بارد بورق زبر جدواؤ او
امسال شکوفه در چمن امکنند
آرازه لا اله الا هو
در پیش شکوفه حلم شود در باغ
هم قامت سرور و هم قد نازو

آن کبکست که محرمی گاند باری
بلاف برابری زند باو
باقدرس مسیح چون کند شیطان
باجوب کایم چو زید جافز
در پیش شکوفه غایب خندان
در پیش شکوفه لاله خومبرو
شمعی است فروخته بر خورشید
برجی است فراخته بر بارو
کر شیر شود چهده نوا ند
زین نامه هفتقه گرفته اهو
زب از قلم زبانی دارد
این نامه نقل دلکش داجو
خاتون بزرگو ار بافره
بانوی سروش بار باجو
ان غیرت کلین بهار از طبع
افرشاد فرشته بهمت ازخو
حلمی بلمناز کبرش جادر
خاستا نیاز بوسهش زانو
صفت ز صفتی طبع نامش را
نویذ کند چو حرز بر بازو
خبرات حسان بطرّه مشکین
رو بهد همیشه خاست از مدعو
زین نامه دلربا بیاموزد
هر جا زن یار سای کبد باجو
در بیت حبا پرستش طفلان
در عهد نقاط دایری از شو
هر کس ورق از آن فرو خواند
بر طاعت حق می شود خطو
بی پرده چو قل حدیث فرماید
لی راز کرد چو غایب نو در نو
چون سال چهارمین این دفتر
نو گفت بقال فرخ و ابرو
کفتم ادیب هر کار بخش
زیبای سقوده مصرعی بر کو
افزود یکی بران سپس گفتا
(گفتی شده از شکوفه چون مینو)

۱۳۳۴

شده	۳۰۹
از	۸
شکوفه	۴۱۱
چون	۵۹
میاد	۱۰۶

۱۳۳۳

بک عنده فزایله ۱۳۳۴

حیثیات زن و محسنات ازدواج

اگر چه بمسئول آیه محسن شمول (الرجال قواؤهم علی النساء) مردان را بر زنان بسی مزیت و شرافت است و در حقیقت مدار و بنای اساس عالم منوط بپندل محنت و صرف غیرت آنان است و هر امر کثیر الشاقه فوق الطاقه برخطری بر عهده مردان مقرر است و بعلی طایفه نمران از تحمل این قبیل مضطرات وارده ایمن و مستقی حقیقت چنانکه در صفحات نواریخ سالفه و قرون وسطی و حاضره طبعی کم و نادر نشان داده که جماعت نمران بباشر امر خطیر از قبیل غزو و حرب شده شاک الالاح رو بچانک نهند و فن بمرکدهند همیشه این مضطرات اختصاص بمردان داشته است و همچاین در امر فلاح و زراعت که یکی از امور مستصعبه مشکله دنیا است نیز از عهده زنان خارج و بعهده نمران راجع است و این اغاب از صنایع مستطرفه و بعضی کارهای پر زحمت از قبیل بنائی و قنای و فله کی و حمل و غیره و غمه هموار. زنان درمهد آسایش و راحت نموده و در سایه سلامت و امانت آسوده آند و از حاصل زحمات و دست راج مردان نمیش و زندگانی می امایند با آبلجال منافع و فوائد وجود طایفه نمران نه زود عالم بشریت بقدری است که می توانم عرض کنم که آن زحمات شاقه بر خطره مردان در جلب منافع زنانه تحت الشعاع واقع است و مردان غیرت مند خود آن زحمات شاقه فوق الطاقه را برای حصول آسایش زنان بمصوور منافع خودشان استعمال می نمایند اولاً این نکته از بدیهیات و مسلمات اولیه است که وجود زن سبب بقای نسل بنی آدم و انتظامات زندگانی عالم است گفتن بذرو حصول محمول لا بقی منوط بزرع و زمین قابل است رحم بک زنان است

که قبول لطافه نموده مردان را در حیز و جود در آورده و در عالم شهود مرض اندام می دهد شاهد این بیان فرموده حکیم امجد فردوسی عایه الرحمه و لمجید زمان است که می فرماید

زنان را همین بس بود به حیز

اشینند و زبایند شیران تر

و ثانیاً وجود زن و مشارکت او در اساس خانه داری

نمیش و زندگانی صورت نمی بندد از آن است که در موضوع ازدواج از طرف البیاء نظام و حکمای بزرگ نا کید ات بلیقه سیه شده است و بدلائل قویه و حکمت طبیعی مجرد را منع فرموده اند باز هم عرض می کنیم که وجود بنی آدم و بقا کافه اقوال و امم فقط بقانون ازدواج بر پا و محکم است

اساس جمعیت بشریه و اتحاد افراد انسانیه را

از دراج رابطه الفت و محبت است

تبعیه ازدواج حیات و امره محبت و الفت و آسایش و راحت است صحت و اقامه برمال را اساس ازدواج کشف و بین است و مقصد از ازدواج قانغ عمر و صحت و نگهبر نوع و سلسله عشق و محبت و علاقه الفت و پیوند و اجتماع است باند و میروطنند - ازدواج خادم هدایت و السابیت و هادیم بنیاد سعادت و سعادت است که در گوشه خلوت و بحال و حدت زندگی را بر برد بک مجبور است باقی نوع خود مقتی و آرامگاهی تربیت داده نمیش نماید و حصول اجتماع را وجود مرد دزن لازم و بقاء آند بازواج - توقف و منحصر است لهذا ازدواج رانک و گن اعظم امانت شمرده اند برای اخلاق حمله حافظ و ثبات و برای طریق هدایت رمر و ودانست از ازدواج نگهبر نوع و از این وجه خدمت وطن و میوطنان و ادای وظیفه السابیت و اطاعت قانون طبیعت صورت حصول می پیوند در منع از مجرد امر محکم حضرت خدی سراب عایه افضل الصلوات و التحیات که می فرماید (لارهبانیه فی الاسلام) کافی است با این تمصیل انگس که بمخواهد اقدام در امر ازدواج نماید لازم است وقت وانی در انتخاب و اختیار همسری بگردد که بقوالد صر کر امانیه خود را در محبت او بخوشی صرف نماید و این چنین باید دارای شرایط قبل باشد تا لابق ازدواج کرده او لازم قطع نظر از شرافت حسب و نسب فطره بایه

دارای نجابت فانی و حیا و شرم جلی باشد که کوهی
گران بهای عصمت و عفت را قدر دالعه بهفت از
دست ندهد :

و ثانیاً متصف بصفات حمیده و اخلاق پسندیده
باشد که زوج او بتواند يك ثلث عمر خود را با او بر است
صرف نماید .

و ثالثاً بهره وانی از علم خانه داری و اموری
که مربوط بزنهائی نجیبه است داشته باشد
بخصوص در امر پاکیزگی و نظافت که اولین وظیفه
خانه داری است .

و رابعاً دارای سواد و خط و قدر کفایت باشد که بواسطه
مراجعه بکتاب اخلاقیه اخلاق خود را مهذب و ضمناً
برقوس مسائل دینی و تکالیف زندگانی طارفه کرده
باشد لازم است که اهتمام بکردن چنین زنی بدست
آورده که روزگار را با او بخوشی صرف نمود خامهای
محترم اگر بخوانند که بی شوهر نمایند و در هیچ
حزینات نشینند لازم است که خود را بصفات حسنه
فوق موصوف داشته تا بی مشتری نمانند و زندگانی
را بتجرد و تلخی صرف نکنند و از لذایذ دنیا که
عیارت از شوهر و اولاد است بی بهره نگردند
(العبد مهدی دبیر حاقان)

در عوارضاتی که در زنان حاصله

در ایام حمل ظاهر میشود

در نمره قبل عرض شد که هر واقع حمل و
آبستنی مرضی است سخت که در زنان طاری میشود
در این مدت معین و بحرانی این مرض وضع حمل است
یا به بحرانی جلد یا به بحرانی ردی ولی این مرض
در بر دارد امراض دیگری را با اشتراك و تاقبیت مثل
بیماری هائی که در آنها فوق العاده پیدای میشود که
بعضی از آنها ذکر شد ولی طاعت بر این جاری
نداده است که امراضی که در زمان حمل در زنان طاری
میشود هر قسم باشد اهمیت و شائی باو نمیدهند نه
خود حوامل و نه برستاران و هر چیزی که پیدای
میشود می گویند از آبستنی است نقلی ندارد وقتی زائید
خوب میشود و این مطلب اشتباه و خطی بزرگی است
اولاً ممکن است که زن حامله متقبل سایر مردم به
بعضی از امراض مبتلا شوند که دخلی بحمل نداشته
باشد مثل ذات الریه یا ذی سطار یا آبله یا سرخچه

یا خنک یا دیفتری یا تیفوئید و كذلك البیمه بدون
تعاون و غفلت و در کمال عجله بدون مهارت و ناخبر باید بطیب
حافظ رجوع بنمایند زیرا هر مرضی که شما فرض
میکنید در زنان حامله خطر و اندیشه او زیاد تر
است هرگاه باین عقیده عوامانه مدانه و مسامحه شود
بی چاره مادر و اولاد هر دو از زندگی مانوس و با
اموات مانوس و دیگر حسرت واقوس قایده ندارند
در هر صورت امراضی هم که از عوارض حمل است
این قسم نیست که با حمل توأم باشد و البتدا چاره
پذیر نباشد بلکه خیلی از امراض است در ایام حمل
که وفق بطیب رجوع شد بتدابیر لازمه یا خوب می
شود یا از خطر میکند بعضی را عرض کردم و
بعضی ها باقی است از آنجمله امقلا است که اغلب زنان
در ایام حمل مبتلا می شوند مخصوص از ماه هفت بان
طرف اولاً باید دانست که مقصود از امقلا نمان است
که در میان عامه ناس معروف است که بری مدد و رو
ده باشد این امقلا غذائی و بر خوری است که از
موضوع ما خارج است بلکه مقصود از امقلا تعبیر در
کمیت و کیفیت خون است باین قسم که کمتری شود
قابل و کریات خون زیاد می شود

باقی در آیه

اعلان

عمرات مسکولی جناب شیخ افخم وزیر تالیفات
مشقل بر چند دست خط اندرونی و بیرونی و
حوضخانه و خط نا راجه تان و يك خطوت که
مشقل بر پنججاه بلکه متجاوز بورت طالی و مقوسط
و مجموعاً قریب بدو هزار ذرع مضروب و واقع در
کوچه جابخانه محله جله میدان و مشقی از شرح و بیان
است چون وزیر تالیفات که خیال تفسیر منزل و
قرب به پاره اطاکن دارند اجازه یا فروش میدهند
هر کسی طالب باشد بمطاب حاجی قوام الحکما که
از ديك بان عمرات هستند اطلاع بدهد

اعلان تقیر مکان

این جایله از کوچه شفیع زاده نمره ۱۴ تقیر مکان داده
در دروازه قزوین خیابان ارمانه کوچه اول دست چپ
نمره ۱۰ منزلت و هم منتهی کل مدارس لیوان نورالدینی

تهران مطبعه دولتی